

Zapojili jsme MěCKP do projektu Českého rozhlasu "Ježíškova vnoučata".

Máte-li zájem, podívejte se níže na přání našich seniorů. A jestli chcete, zaregistrujte se do projektu Českého rozhlasu jako dárci, myslím, že i dárci dostanou dar – radost seniorů... A to není málo! ☺

Emilie Kalová

Paní X. 88 let

Hezké oblečení

I ve svých 88 letech bych ještě ráda dobře vypadala. Nemám však rodinu a žiji opuštěně v domově pro seniory. Někdy se oddávám představám, že si mohu nakoupit, či objednat z nějakého katalogu pěkné nové praktické oblečení, které jsem si nekoupila z finančních důvodů již několik desítek let. Většinou chodím v tom, co po někom z obyvatel domova zdědím. Splnění přání by mi udělalo obrovskou radost!

Pan X 91 let

Setkání s panem Kardinálem

Celý život jsme s mou manželkou Věrou chodili do místního kostela. Zhoršil se nám zdravotní stav a život doma už jsme nezvládali. Proto nyní žijeme v domově pro seniory. Máme velké společné přání - setkat se někdy na živo s panem kardinálem Dominikem Dukou, viděli jsme jej dosud vždy jen v televizi. Na to, abychom se za ním vypravili do Prahy, již nám zdraví neslouží. Navštívil-li by však naše město, sestřičky by nás do kostela mohly snad dopravit. To aby navštívil on nás v domově pro seniory a požehnal nám do poslední etapy našeho života, si ani neodvažujeme přát. Splnění našeho přání by nás naplnilo velkým pokojem, radostí a nadějí.

Paní X 82 let

Nové pohodlné zimní boty pro nemocí pokřivené nohy

K Vánocům bych si nejvíce přála zdraví. Ale to je nereálné a bohužel nespílitelné. Tak alespoň to, co by splnit šlo: zimní boty, které by byly měkké, nikde by netlačily a dobře se v nich chodilo. Mám totiž pokřivené prsty, haluxy. Prsty mi jdou přes sebe a nemůžu sehnat široké pohodlné boty pro mé bolavé nohy. Můj malý důchod, to, co mi z něj zbyde, by mi na takové boty stejně nestačil. Je toto přání reálné?

Paní X 81 let

Dárkový koš plný dobrot

Žiji osamocně v domově pro seniory. Ze skromného důchodu mi mnoho nezbývá. I když mám důležité věci zajištěné, sním o tom, že bych dostala dárkový koš plný různých dobrot. Šetřila bych si je, aby mi vydržely po celý rok. I když už mi je přes 80 let, ráda ochutnám nové věci, které jsem si třeba nikdy nemohla dovolit, nebo se v době, kdy jsem chodila nakupovat, ještě nevyráběly. Některé z takových věcí znám z televizních reklam a sbíhají se mi na ně sliny. Za splnění přání bych byla moc vděčná.

Paní X 80 let

Poukaz do kosmetického salónu

V kosmetickém salónu jsem nikdy nebyla. Letos jsem oslavila osmdesáté narozeniny a tak si myslím, že je možná nejvyšší čas. Sama si z důchodu tento luxus dopřát nemohu, avšak kdybych jej dostala dárkem od nějakého hodného dárce, byla bych velmi šťastná a splnilo by se mi velké přání.

Paní X 77 let

Předplatné časopisu Vlasta či Květy

Ve svých volných chvílích, kterých mám nyní v domově pro seniory více než dostatek, si velmi ráda něco přečtu. Neudržím však už tolik pozornost a ani oči mi již tak neslouží, abych se pustila do čtení knihy, zato velmi ráda listuji časopisy, čtu si v nich a prohlížím obrázky. Mým velkým přáním je mít předplacen nějaký časopis, pravidelně se na něj těšit. Ze svého skromného důchodu si to však nemohu dovolit. Byla bych moc vděčná.

Paní X 73 let

Audioknihy, například "Alchymista"

Bohužel jsem vlivem onemocnění přišla úplně o zrak a tak jsem nemohla zůstat doma. Navíc jsem ztrátou zraku přišla o svého velkého koníčka - čtení. Proto jsem velmi vděčná, že existuje něco jako audioknihy. Pár jsem si jich již pouštěla a byla bych velmi vděčná, kdybych dostala další dárkem, protože z mého důchodu mi na ně nezbyvá.

Paní X 72 let

Proměna vizáže

I když můj život do určité doby nebyl špatný, jednoho dne se vše obrátilo. Přišla jsem ne vlastním přičiněním o rodinu i střechu nad hlavou. Ocitla jsem se tak před více než rokem relativně mladá v domově pro seniory. Můj velký nesplněný sen, ještě z dob, kdy jsem bývala šťastná a se svou rodinou, je stát se účastnicí nějaké "proměny vizáže", jaké občas vidím v televizi nebo časopisech. Říkám si, že taková proměna by mi mohla pomoci překonat těžké období a nastartovat mne pozitivně do další etapy mého života. Ze svých prostředků, které mi sotva stačí na základní věci, si změnu vizáže nemohu dovolit. V případě splnění přání bych byla nejšťastnější seniorka široko daleko!

Pan X 70 let

Protože jsem tělesně postižený na invalidním vozíku a život v bytě bych sám nezvládal, žiji se svou maminkou již 14. rok v domově pro seniory. Rád poslouchám zpěvačku Lucii Bílou. Je to má nejoblíbenější zpěvačka. Setkání s ní a poslechnutí si její písně na živo by pro mne bylo splněným životním snem.

Společné přání

V našem zařízení se konají různé společné a společenské aktivity. Na ně se rádi podívají i klienti, kteří se již sami nedokáží pohybovat. Zúčastňují se jich na invalidním vozíku, který je však nepohodlný a dlouho se na něm nedá sedět, zejména klientům, kteří mají větší pohybové postižení. Proto by nepohybliví klienti

našeho zařízení velmi uvítali pořízení pohodlného křesla s polohováním, na kterém by je personál na společenské mohl dopravit a v němž by si program mohli pohodlně užít.

Paní X 77 let

Domácí zabíjačka pro všechny opuštěné seniory u nás v Centru

V domově pro seniory žiji sama již 15 let. Když nastane podzim a je dlouho tma, bývá mi obzvlášť smutno a snažím se potěšit alespoň svými vzpomínkami. Nejraději v tomto období vzpomínám, jak jsme s manželem, který už zemřel, dělávali každý rok před Vánoci zabíjačku. To byly časy! To bylo něco! Většinou jsme zabíjačku naplánovali až na prosinec, aby bylo čerstvé maso na Vánoce. Proto, když bych měla vyslovit své největší přání, bylo by jím zažít ještě jednou pravou zabíjačku se vším všudy - s polévkou, s jitničkami, jelítky, prejtem i tlačenkou... Jejich chuť se mi stále vybavuje i po těch mnoha letech. Víím, že mé přání není skromné, nevím, jestli je nějaká pravděpodobnost, že by se uskutečnilo. Ale pokud ano, udělalo by to obrovskou radost nám všem v Městském centru, byla by to asi pro všechny poslední možnost, jak zažít pravou zabíjačku a zavzpomínat přitom živě na krásné chvíle, kdy jsme ještě bývali mladí a plní života a sil. Moc děkuji alespoň za naději.

Paní X 55 let

Pečující kosmetika pro nemocné tělo upoutané na lůžko

Krutá nemoc mne upoutala na lůžko, a tak jsem již pátým rokem v Městském centru. Jsem plně závislá na pomoci druhé osoby. Péči mám dobrou, co ale mimo nemoci trápí mne i mou rodinu, je nedostatek financí. Dceři už léta nemohu nic dát a ona, i když nezletilá, se s mým manželem stará o mne. Abych ulevila rodině od velké finanční zátěže o mou péči, moc bych si přála balík kosmetiky o tělo. Mám bohužel velmi citlivou kůži a po běžně dostupných přípravcích mívám velké kožní problémy. Proto musím používat kosmetiku určenou pro lidi, kteří jsou upoutáni na lůžko. Ta se prodává v lékárnách a je dražší. Pokud by se našel dárcce, moc bych prosila o: tělové mléko, čistící pěny, tekuté mýdlo, pasty na prevenci opruzenin, šampón, vlhčené čistící ubrousky, kapesníčky a masážní emulzi. Měla bych velkou radost, moc děkuji.

Paní X 88 let

Pomazlení se s pejskem (Canisterapie), aby se mi vrátily krásné vzpomínky

Když jsem ještě žila doma s mým mužem, měli jsme pejška - pudlíka. Chodili jsme s ním na naši zahrádku a byl naší velkou radostí a štěstím, protože jsme nemohli mít vnoučata. Jak šel čas, zemřel mi manžel a po něm mne navždy opustil i náš pejsek. Začala jsem hodně zapomínat a také nohy už mi tolik nesloužily, tak jsem si nového pejška už nikdy nemohla pořídit. Čtvrtým rokem jsem v domově pro seniory a pejsek mi pořád moc chybí, v myšlenkách se k němu často vracím. Když se v okolí domova vyskytne nějaký pejsek, vždy úplně ožiji. Ne každý pejsek se ale nechá pohladit a pomazlit a dovolit mi tak vrátit se o kus života zpět, do dob, kdy jsme s manželem a naším pejskem trávili každou volnou chvíli na naší zahrádce a byli jsme šťastní. Mým velkým vánočním přáním tedy je návštěva pejška, který je vycvičený na kontakt s nemocnými lidmi. Moci s takovým pejskem strávit alespoň hodinu, byla bych nejšťastnější na světě, protože by se mi tak vrátily všechny vzácné vzpomínky a pocity z dob, kdy jsem byla zdravá a šťastná. Moc děkuji.

Paní X 92 let

Vystoupení dechovky k tanci a poslechu

I ve svých 92 letech miluji dechovku a tanec. Když hraje dechovka, zapomenu na svůj věk, své bolesti a trápení, vzpomenu si na slova všech písniček a jsem moc šťastná ještě dlouho po tom. Tancuji jen na židli, ale co na tom. Celý život jsem měla ráda hudbu a společnost, teď už mi tolik neslouží nohy ani paměť, ale jakmile začnou hrát, zase se vracím do svých mladých let. Pro mne by nemohl být lepší dárek než dechovka, nechala bych si zahrát i na přání. Jen když si to představím, jsem celá šťastná. Kéž by se mi přání splnilo!